

впливають на формування корпоративної культури, зміцнення довіри, підвищення рівня залученості персоналу та створення сприятливого психологічного клімату в команді. Інтеграція таких платформ, як Slack, Microsoft Teams, Zoom, Trello та інших, дає змогу організаціям підтримувати прозорість, відкритість і гнучкість у керуванні процесами, сприяючи розвитку інноваційності та креативності. Водночас слід враховувати й потенційні ризики надмірного використання цифрових засобів, що можуть призводити до інформаційного перевантаження або зниження якості міжособистісних контактів. Тому ефективне впровадження цифрових платформ має супроводжуватись продуманими стратегіями балансу між онлайн- та офлайн-комунікацією. Саме такий підхід дозволить не лише досягти високих результатів у роботі команд, але й забезпечити стабільний розвиток здорового, згуртованого і продуктивного колективу.

Список використаних джерел:

1. Васильєв А. Й., Харчевнікова Л. С. Вплив корпоративної культури на ефективність діяльності підприємства. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, Вип. 174, 2016. С. 44-52.
2. Воронкова В. Г., Нікітенко В. О. Філософія цифрової людини і цифрового суспільства: теорія і практика: моногр. Львів-Торунь : Liha-Pres, 2022. 460с.
3. Пушкар Б.Т. Мистецтво комунікації в управлінні поведінкою персоналу та командною взаємодією. URL: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2024/06/6.24._topic_Zoryana-M.-Pushkar-Bohdan-T.-Pushkar-93-99.pdf

ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВИ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО БІЗНЕСУ

Сосновський Геннадій Юрійович

здобувач третього рівня вищої освіти,

Київський національний університет технологій та дизайну м. Київ, Україна

gesha777@gmail.com

Хаустова Євгенія Борисівна

професор кафедри смарт-економіки,

Київський національний університет технологій та дизайну м. Київ, Україна

g.haystova@gmail.com

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується глобальними викликами, такими як економічна нестабільність, геополітичні конфлікти, наслідки пандемії та стрімкий розвиток цифрових технологій. У цих умовах антикризове управління вітчизняного бізнесу набуває стратегічного значення, а ключовим фактором забезпечення його ефективності стає наявність фахівців, які володіють цифровими компетентностями. Вищі освітні заклади (ВОЗ) відіграють вирішальну роль у підготовці таких фахівців, адже саме вони формують у здобувачів знання, навички та вміння, необхідні для адаптації до змін і впровадження інновацій у бізнес-процеси. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю розробки підходів до формування цифрових компетентностей, які б дозволили майбутнім фахівцям ефективно діяти в умовах кризи та сприяти сталому розвитку бізнесу.

Цифрові компетентності є багатограним поняттям, яке охоплює технічні навички (володіння програмним забезпеченням, аналіз даних), управлінські вміння (управління проектами за допомогою цифрових інструментів) та етичні аспекти (цифрова етика, кібербезпека). Цифрова трансформація освіти формує основу для економіки знань, що вимагає інтеграції цифрових компетентностей для ефективного антикризового управління [1].

У контексті антикризового управління цифрові компетентності набувають особливої ваги, адже вони дають змогу швидко реагувати на виклики, оптимізувати бізнес-процеси та впроваджувати інноваційні рішення. Наприклад, використання інструментів штучного інтелекту (ШІ), систем управління відносинами з клієнтами (CRM) та планування ресурсів підприємства (ERP) дозволяє підвищити ефективність управління в умовах обмежених ресурсів. Використання цифрових платформ у професійній підготовці економістів сприяє моделюванню управлінських ситуацій, що підвищує готовність студентів до антикризового реагування [2]. Цифрова трансформація освіти є не лише технологічним, а й педагогічним процесом, який потребує системного підходу до інтеграції цифрових інструментів у навчальні програми [3]. Це підтверджує необхідність перегляду традиційних методів навчання та впровадження змішаних форм (blended learning), які поєднують аудиторну та дистанційну роботу.

Сучасні реалії демонструють, що успішність бізнесу в умовах кризи значною мірою залежить від рівня цифрової грамотності його працівників. Цифрові компетентності дозволяють фахівцям аналізувати великі обсяги даних (big data), забезпечувати кібербезпеку, впроваджувати автоматизовані системи управління та приймати обґрунтовані рішення в умовах невизначеності. Наприклад, у період економічної нестабільності компанії, які використовують аналітику даних для прогнозування ринкових змін, мають вищі шанси на виживання та розвиток порівняно з тими, що покладаються на традиційні методи.

У навчальному процесі формування таких компетентностей передбачає використання спеціалізованих інструментів і платформ. Зокрема, студенти можуть опанувати CRM-системи для управління клієнтськими базами, ERP-системи для планування ресурсів, а також інструменти ШІ для автоматизації рутинних процесів. Крім того, важливим є розвиток навичок роботи з хмарними технологіями, які забезпечують гнучкість і доступність даних у кризових умовах. Успішна діджиталізація освітнього процесу вимагає не лише технічного забезпечення, а й підготовки викладачів до використання цифрових інструментів. Викладачі мають бути готовими до впровадження інноваційних методик, таких як гейміфікація, симуляції та проектно-орієнтоване навчання, які сприяють розвитку практичних навичок у студентів [4].

Одним із ключових факторів ефективного формування цифрових компетентностей є співпраця між ВОЗ і бізнесом. Університети відіграють ключову роль у цифровій трансформації економіки, адаптуючи навчальні програми через партнерство з бізнесом у підготовці кадрів [5]. Спільна розробка курсів, стажування студентів у IT-компаніях, а також залучення бізнес-експертів до викладання дозволяють забезпечити відповідність знань і навичок здобувачів сучасним вимогам. У контексті антикризового управління така співпраця дає змогу студентам здобувати практичний досвід, працюючи над реальними кейсами. Наприклад, моделювання кризових ситуацій у бізнесі за допомогою цифрових платформ дозволяє студентам

навчитися швидко приймати рішення, оптимізувати ресурси та розробляти стратегії відновлення. Це не лише підвищує їхню конкурентоспроможність на ринку праці, а й сприяє сталому розвитку бізнесу в умовах глобальних викликів.

Формування цифрових компетентностей у здобувачів вищої освіти є стратегічним завданням, яке має ключове значення для антикризового управління вітчизняного бізнесу. У сучасних умовах глобальної нестабільності та швидкої цифровізації економіки такі компетентності стають основою для ефективного функціонування підприємств. Вони дозволяють фахівцям адаптуватися до змін, впроваджувати інновації та забезпечувати стійкість бізнесу в кризових ситуаціях. Вищі освітні заклади мають зосередитися на інтеграції цифрових інструментів у навчальний процес, розвитку практичних навичок студентів і співпраці з бізнесом. Це сприятиме підготовці фахівців, здатних відповідати на виклики сучасного ринку праці, а також забезпечить сталий розвиток української економіки в умовах глобальних трансформацій.

Список використаних джерел:

1. Биков В.Ю., Спірін О.М. Цифрова трансформація освіти: виклики для економіки знань. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 2021, Т. 83, № 3, с. 1–20.
2. Кравець О.І., Хоменко О.В. Формування цифрових компетентностей майбутніх економістів у процесі професійної підготовки. *Економіка та суспільство*, 2022, № 42, с. 1–8. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-1>
3. Назаренко І.В. Цифрова трансформація освіти: концептуальні засади. *Освітній дискурс*, 2020, № 2(30), с. 12–19. URL: <https://od.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/747>
4. Коваленко О.М. Цифрова компетентність викладача вищої школи: теоретико-методичні засади формування. *Педагогічна освіта: теорія і практика*, 2021, № 29(1), с. 36–43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pped_2021_29_1_6
5. Козирева О.В. Цифрова трансформація економіки: роль університетів у підготовці кадрів через співпрацю з бізнесом. *Економіка і прогнозування*, 2023, № 3, с. 87–102. URL: http://eip.org.ua/docs/EP_23_3_87_uk.pdf

ПЕРЕШКОДИ НА ШЛЯХУ ДО ЦИФРОВІЗАЦІЇ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Титарчук Сергій Володимирович

здобувач третього рівня вищої освіти,

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ, Україна

s.v.titarchuk@udu.edu.ua

Малежик Петро Михайлович

професор кафедри комп'ютерної та програмної інженерії,

доктор педагогічних наук, професор

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ, Україна

p.m.malezhyk@udu.edu.ua

Цифровізація освіти — один із головних трендів ХХІ століття, що трансформує підходи до навчання, викладання та управління освітніми процесами. Інноваційні технології роблять освіту доступнішою, персоналізованою та ефективною. Водночас вони створюють низку серйозних викликів.